

Злива була у Ворохті давнього дня...

Василь Герасим'юк

Злива була у Ворохті давнього дня.
Пізнi дощi гори товкли i мiсили.
Сивий гуцул просив над трупом коня:
"Боже, дай менi сили".

Тi, що i "Чiчку"* читали, пиво пили.
Тi, що i "Чiчку" читали, з дiдом тужили.
Тi, що знали дiда й коня, пiдiйшли:
"Боже, дай йому сили".

Дiд на землi лежав, когось проклинав.
Бог скосив обидвох, як трави й отави.
А той, хто знав бога й дiда, не знав,
хто з них неправий.

Першим снiгом запахло. Хвоя пливла.
Пiзнi дощi гори товкли i мiсили.
Смерть у Ворохтi. Смерть додому вела.
Боже, дай менi сили.